

عنوان مقاله:

باغ بهلگرد، نمونه اولیه و الگوی باغ های بیرجند

محل انتشار:

فصلنامه منظر، دوره 11، شماره 47 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

مهدی فاطمی - دانشگاه بین المللی امام خمینی، قزوین، ایران.

خلاصه مقاله:

باغ ایرانی به عنوان رویکرد زیباشناسانه انسان ایرانی در مواجهه با طبیعت در سطح جهان شناخته شده است. باغ ایرانی با هندسه منحصربفرد خود و شاخصه ها و عناصر معمول توسط صاحب نظران گوناگونی بر اساس بستر شکل گیری، استفاده از عناصر یا شکل و نوع آنها و فعالیتهایی که در باغها صورت می گرفته است، طبقه بندی شده اند. باغ سکونتگاه ها به عنوان یکی از این طبقه بندی ها بر فعالیت سکونتی عمدتاً دائم در باغ دلالت دارند. از آنجایی که اغلب باغها متعلق به حاکمان بوده است و به صورت فصلی یا موردی برای فعالیتهای حکمرانی و تفریح استفاده می شده است، نمونه های کمی از سکونت دائم در باغهای ایران به چشم می خورد. باغهای بیرجند از جمله باغهایی هستند که با ویژگیهای منحصربفرد خود مانند عدم حضور آب و یا کوشک وسیع در یک جبهه باغ، کمی متمایز شده اند. در این بین باغ بهلگرد با وجود دارا بودن خصوصیات پایه باغ ایرانی اعم از هندسه، محور و ... به گونه ای شکل گرفته است که عناصر و فضاهای موجود در آن برای ارائه خدمات سکونت و پشتیبان آن سازمان یافته اند. وجود کوشک منحصربفرد در نقش یک باغ اندرونی، وجود حوض و شاه نشین در حیاط اندرونی، عدم دید مطلوب به محور باغ از جانب کوشک، کرت های وسیع برای کاشت گیاهان مثمر و وجود حوض آب در محوطه باغ به عنوان منبع آبیاری نشان می دهند که کارکرد سکونتی در باغ بهلگرد غالب بوده است. به نوعی می توان گفت، در باغ بهلگرد هنوز جنبه های قدسی باغ ایرانی تجلی نیافته و سازنده باغ با طراحی اندرونی و ... سعی در فضا سازی مطلوب ایرانی در کنار زمینهای کشاورزی داشته است.

کلمات کلیدی:

باغ ایرانی، کارکرد سکونتی، باغ اندرونی، باغ بهلگرد، باغهای بیرجند

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/930684>

